

Módosult a kollektív szerződés

A részvénytársaság vezérigazgatója és az érdekképviseletek 1994. december 28-án aláírták az 1994. január 1-jétől érvényes kollektív szerződés 1. számú módosítását. A módosítás tartalmazza – többek között – a munkáltatói rendkívüli felmondás különös eseteit, egyéb joghátrány alkalmazásának eseteit, és melléketben a szakmai továbbképzés rendjét. A végkielégítés mértékét jelenleg az alábbiak szerint szabályozza:

3 év esetén	1
5 év esetén	2
10 év esetén	5
15 év esetén	6,5
20 év esetén	8
25 év esetén	9

havi átlagkeresetet.

Módosult a földalatti pótszabadság mértéke és számítási szabálya is. Földalatti pótszabadság csak a ténylegesen föld alatt végzett tevékenység esetén illeti meg a munkavállalót, fizikai és szellemi munkakörben egyaránt, az alábbiak szerint:

228–214	földalatti műszak esetén	8 nap
213–186	földalatti műszak esetén	7 nap
185–157	földalatti műszak esetén	6 nap
156–129	földalatti műszak esetén	5 nap
128–100	földalatti műszak esetén	4 nap
99– 72	földalatti műszak esetén	3 nap
71– 43	földalatti műszak esetén	2 nap
42– 15	földalatti műszak esetén	1 nap
14–	földalatti műszak esetén	0 nap

A számítás alapjának időszaka a megelőző év január 1–december 31.

A munka díjazása című fejezetben változtak a munkahelyi kategóriák, a munkahelyi pótlékok mértéke emelkedett, valamint módosult a nem függetlenített bányamentőket megillető díjazás mértéke.

A hűségjutalom ezután havonta kerül elszámolásra.

A 13. havi alaphír időarányos része a nyugdíjba menő munkavállalókat is megilleti a felmentési idő kezdetéig.

A kitüntetés kiegészül a „Kiváló Bányász” elismeréssel.

A munkabér fizetési napok 1995. évre vonatkozóan módosultak.

A szociális juttatások körében a szén árának emelkedése miatt változott a szénjárandóság mértékének összege.

A kollektív szerződés 1. sz. módosítása 1995. január 1-jén lépett hatályba, kivéve az 51.1. és 53.1. pont, amelyek 1994. szeptember 1. napjától érvényesek.

A kollektív szerződés módosítással nem érintett részei változatlanul hatályban maradnak.

A kollektív szerződés 1. számú módosítása megtekinthető a munkahelyi vezetőknél.

– Szántainé

1994. évben „Az Ajkai Hőerőmű dolgozói a nyugdíjasokért” Alapítványhoz való pénzbeni felajánlást tették:

Schneider Henrik
Hartinger Ottó
Bárdossy Lászlóné
Vasi Miklósné
Nemes Lászlóné
Szélessyné Rozner Mária
Szántai Lászlóné
Krózser István
Tárnai László

Önzetlen hozzájárulásukat nyugdíjasaink nevében köszönjük

az Alapítvány kuratóriuma

Karácsony táján olvashattunk, illetve informálódhattunk az elektronikus és írott sajtó jóvoltából, hogy a Magyar Villamos Művek Rt. 16 társasága várhatóan 7–8 milliárd forintos, a vártnál nagyobb veszteséggel zárja az 1994-es esztendő. Az okok között természetesen a szakemberek hivatkoznak a nem költségarányos energiaárakra, amiből egyértelműen következik: *mi fogyasztók felkészülhetünk a jelentős áremelésekre.* Mindez ténykérdés, így hát semmi más nem tehetünk az ügyben, mint alkalmazkodni a megváltozott körülményekhez. Nos, következő írásunkkal úgy gondoljuk valamelyest segíthetünk olvasóinknak a háztartásunk fontosabb területeinek költségmegtakarításában, egyfajta újévi ajándék gyanánt.

* * *

A múlt század csodája a villamosenergia, ma már az élet alapvető feltétele. Átlagos körülmények között természetesen tartjuk, hogy rendelkezésünkre áll. Ezt a természetességet csak egy rendkívül nagy kiterjedésű műszaki hálózat fenntartásával, üzemeltetésével lehet nap mint nap zavartalanul biztosítani. Korábban kevés szó esett róla, de a villamosenergia árának sokáig halogatott emelése éppen e rendszer továbbfejlesztését hátráltatta. Vagyis az ár-emelés nemcsak a kormány költségvetésének bevételei, hanem az elkövetkező évtizedek biztonságos ellátása miatt is elengedhetlenné vált. Tudjuk, hogy a nehéz anyagi körülmények között élő nyugdíjasok – most már egyre inkább más réteg is – sok tekintetben a tűrőképességük határán élnek mindennapjaikat, ennek ellenére összeállításunkban a segíteni akarás vezérel bennünket.

Az utóbbi években a gazdasági átalakulás következtében hazánkban megváltozott a fogyasztás szerkezete. A nagy energiaigényű iparágak visszaszorulásával az ipar energiafelhasználása évről-évre csökken, míg a lakossági igények egyre növekszenek. Egy biztos: a sok villamosenergiát fogyasztó készülékekkel indokoltabb takarékosabban bányunk, nem pedig azon rágódnunk, hogy 25 vagy 40 wattos égőt helyezünk-e a foglalatba.

Bizonyára az olvasót az is érdekli, hogy tulajdonképpen hogyan is működik az a bizonyos árképzés, miként alakulnak ki az általunk mindenkor magasnak ítéltetett tarifák. Nos, erre a kérdésre a legilletékesebbet hívjuk segítségül: Pál László ipari és kereskedelmi miniszter nemrégiben egy konferencián elhangzott („Iparpolitikai perspektívák” című) előadásában megtalálhattuk a választ. Eszerint a törvények alapján létrejött Magyar Energia Hivatal tesz javaslatot a hatósági energiaárak megállapítására, amelyet a fogyasztói és termelői érdekvédelmi szervezetekkel együttműködve a legkisebb költségekre törekedve kell kialakítani. A törvények kötelezik az ár megállapítóját, hogy 1997. január 1-jéig minden kategóriában el kell érni azt a költség szintet, amelynek az üzemeltetési költségeken kívül tartalmaznia kell az értékesítéskor és a megfelelő szintű nyereséget. Csupán az előadás kapcsán említjük meg, hogy a magyar energiaipar kiemelt helyen kezeli az egyoldalú importfüggőség oldását. Már elkészült például a Magyarországot Ausztriával összekötő villamos távvezeték és program keretében. Az ilyen beruházásoknak a megvalósításához elsősorban stratégiai érdekünk fűződik, mert fő energiaszállító partnernek – gazdasági és földrajzi okok miatt – továbbra is Oroszországot tekintjük.

Hogy kerek legyen a kép e témában, el kell mondani, hogy az energetikai cégek privatizációja jelenleg is folyamatban, melynek első feltétele, a társasággá alakítás még a rendszerváltás első éveiben megtörtént. A villamosenergia-ipar tehát kétszintű társasággá szerveződött: a Magyar Villamos Művek Rt. az Allami Vagyonkezelő Rt.-vel közösen birtokolja az erőmű és a szállító, valamint a